

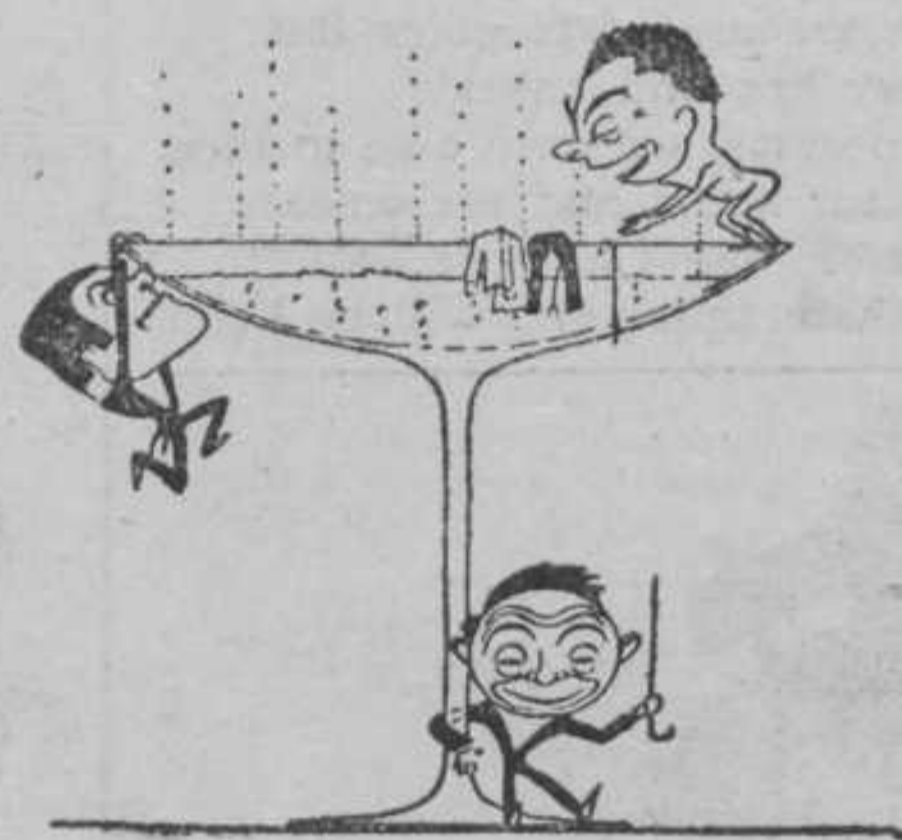
no. 18

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

VRIJDAG 12 MAART

Middernacht

Wijn verloting

Wat werkt de drank in 't Volk al kluchtige gebaren
Hoe kan een reedlijk hart door dronkenschap on'aarden
Van twist en tweedracht in de menschelijke zinnen
Z' ontsluit het hart, en laat de vuile driften binnen

Kranten verbranding

Drink ick, dan verderf ick,
Drink ick niet, dan sterf ick.

Boekverloting

van des
namiddags
5-8 uur

BETER EEN BOEK THUIS
DAN DUIZEND IN DE BIBLIOTHEEK

(Vervolg Bloemlezing uit de Letterkunde).

W. Shakespeare.

O Virgin, thou art beloved, so most beloved of all,
 Thou hast a gentle heart, we like thee for thy fashion,
 We humble creatures, eating at „Phoenix” hall,
 We praise thee, master-mistress of our passion.
 If I could write the beauty of thine eyes, the grace of
 thy sweet fingers,
 That hold the all-receiving mirror, the idol of the Corps,
 It would be clear and plain, even to a Wageningen.
 As long you stands high, where do we care for?
 When we live in thy shadow, we are of troubles free,
 Adoring in unanimity your rosy lips and cheeks,
 For the earthly goods that we possess, we only owe to thee.
 That we may keep thou safe, for hours and for weeks,
 We guard you as a jewell, far in the Chamber Red,
 If thou won't disappear from there, thou never will be dead.

De Duindoorn.

De held van dit verhaaltje is een jongeman, die zijn leven vult met het zoeken naar ideeën. Als hij maar ideeën had, dan zou hij veel aan de mensen te zeggen hebben; dan zou hij ongetwijfeld een opzienbarend schrijver zijn. De heldin is het meisje met de ernstige bril, dat schuins voor hem zit in de schouwburg, op het verheven niveau van de echte liefhebbers, waar niet zo lang geleden nog gesnikt werd en gefloten. Het meisje dat het schoonste moment van stilte, waarin het toneel zijn complete grootheid toont in het ogenblik waarop niets gebeurt, doorscheurt met een ritseling van haar zakje bonbons.

Hij ergert zich dan en zucht om het vlieden van een bijna gegrepen idee, zonder te beseffen dat hier stof is voor een hele trilogie. De duindoorn is getuimeld in de zomertuinen, maar er was een fee, of een eenvoudige vrouw die hem is ontschoten, wier trekken hij slechts even zag voor die ritseling van papier. Overigens is hij ontvankelijk genoeg om te bemerken dat het decor van zijn gezichtsveld wordt verfraaid door haar werkelijk bijzonder mooie haar.

In de pauze ziet hij haar over de koffie staren. Zonder de bril, die haar gelaat verfijnt, zou zij er misschien onbeduidend uitzien en zieliger nog in haar opvallende eenzaamheid. Hij heeft haar méér gezien. Natuurlijk ziet hij nu plotseling dat hij haar meer heeft gezien. Zij is het meisje dat verleden week in een volle tram kortstondig maar stijlvol omhelsd werd door de conducteur, die zich daarna naar de uitgang wrong en zijn pet op het dunnend haar zette van een meneer met actetas. Hij stond al op de treeplank toen hij uitriep: „Gij, meneer, gij zijt een nuchterling; ik draag op U mijn functie over, want gij ziet wel dat ik eigenlijk een dichter ben”. Zijn buidel zink en papier vergat hij mee over te dragen toen hij met wapperende lokken van de wagen sprong.

Inderdaad, dit is het zelfde meisje. Duizend gedichten liggen op het asfalt van de straat; men moet ze slechts weten te grijpen onder de voorbij snellende auto's vandaan. Hoe zou zij toen gersageerd hebben? Het verhaal dat ze te vertellen heeft, zweeft als een balonnetje in de lucht, vlak bij een

gloeiende sigaar. De ideeën, de ongehoorde, de nog nooit vertoonde, zij hangen soms aan de colbertjasjes van de schouwburgbezoekers, voor de grap met een speld vastgeprikt, naar men zegt door de grillen van het lot.

Hier nadert dus het ogenblik, o niets vermoedend foyerpubliek, dat het stuk zo mooi vindt, o piepjong journalistje dat zo gewichtige woorden schrijft op de rand van het programma, o kopjes koffie en keuvelende hoofden in al Uw verscheidenheid van half vol half leeg, hier nadert het ogenblik dat de held de heldin gaat toespreken onder een goed voorwendsel. Het is evenwel moeilijk dialoog te schrijven en de schoonste regels blijven ongeschreven. Veel belangrijker is bovendien dat nu niet het afschuwelijke belletje klinkt dat op het eind van de pauze de mensen aanspoort hun plaatsen op te zoeken. Neen. Een groot en dreunend orgel vervult de ruimte met prachtig gewed, met een juichend lied op machtige bassen. De organist is de kellner met het gluiperig gezicht, die met aandacht en gewicht op het knopje drukt zonder te bemerken dat hij een hemelbestormende muziek creëert en uitvoert tegelijk.

Ze zitten nu naast elkaar, daar hoog in de schouwburg. Haar wimpers zijn een dromerige proloog en zevenhonderd bladzijden belooft haar koele blik. Kleine witte zeevogels hebben de duindoorn gered die immers tuimelde in de zomertuinen, en dan zou zij misschien haar bril kunnen afzetten als een concessie aan het grote publiek. J. J. KROON.

Prijsvraag.

De hele dag had de zon fel geschenen, maar nu was het donker en op de nachtwind dreef haast onmerkbaar een koelte het raam van Kareltsjes kamer binnen.

Stil lag hij daar op zijn rug en keek, keek heel ver, waar de sterren tintelden en in hun veelvuldigheid welhaast een nevel schenen te vormen.

Door de donkere omlijsting van zijn raam zag hij ze flonkeren, de grote en de kleine, net alsof ze op een hele ijle, nauwelijks hoorbare muziek dansten. Die grote, daar in de rechterhoek was beslist de chaperonne van het feest en keek met twinkelen sterrenogen naar al dat gedoe van de kleintjes om zich heen.

Maar, wat was dat? Een ster viel met een pluim achter zich aan. Wat zou dat zijn? Een ontdekte zakkenroller, of een held, die zich zijn duel herinnert, of een meisje, dat een afspraak heeft met haar geliefde?

Zo droomde Kareltsje voort en zag steeds weer nieuwe dingen in dat wondere sterrenwereldje, fonteinen, ruisende baljurken, ploppende champagneflessen... één groot Corpsball!

En U, herinnert U zich nog, dat U op de laatste Corpsvergadering Uw steun gaf voor één Bal, een groot Bal, een heel groot Bal, met veel mensen, heel veel mensen?

Toen U dat besliste, wist U toen wel, dat in één of meer localiteiten in Delft gedurende één nacht ca. 2500 mensen moeten kunnen dansen, zitten, eten, drinken en misschien nog meer? Dat dit ene grote Bal, tenzij bijzondere voorzieningen worden getroffen, een massa-manifestatie van de eerste soort dreigt te worden?

Dit hebt U zich allen natuurlijk al gerealiseerd. Velen van U zullen ongetwijfeld ideeën betreffende indeling van gebouw en tuin en van de versieringen voor ogen hebben.

Het is daarom, dat de Balcommissie U een helpende hand wil reiken, U Uw schroom wil laten overwinnen om deze plannen op papier te zetten.

De Balcommissie stelt zich daarom voor, een kruik gevuld met het edelste nat beschikbaar te stellen voor hem, die het beste idee naar voren brengt. Inzendingen worden vóór 1 April verwacht.

De Balcommissie:
 W. J. LUGARD,
 J. VAN RAVESTEYN,
 P. K. A. PENNINK.

Van onze voortreffelijke schermmeester, de Heer Abrahams, ontvingen wij:

Schermen.

Men is er wel eens toe geneigd het schermen de meest wetenschappelijke aller sporten te noemen! Daarmee schrijft men deze sport twee fundamentele hoedanigheden toe, n.l. te zijn sport en wetenschap tegelijk. En toch is dit nog niet alles, want schermen is ook een kunst.

Zo komt het dan ook dat deze drie karakteristieke eigenschappen het schermen maken tot een van de sporten die een maximum aan geestelijk en verstandelijk genot geven. Zet niet de 80-jarige Legouvé, die zijn eeuwige jeugd aan de dagelijkse beoefening van zijn lievelingssport toeschreef: „Schermen is de sport waarin de mens zich het meeste geeft. Men verwerft erdoor niet slechts gestaalde spieren, ene goede ademhaling en een sterke gezondheid doch ook geduld, durf, taaierheid, snelheid van denken en koelbloedigheid”.

Een ander schrijver zei:

„Schermen is geestesport. De schermer heeft zijn eigen stijl evenals de schermes en men kan met recht spreken van een volzin op floret of degen. Doch de floret is de periphrase, de geestige zinswinding, de degen daarentegen is direct en komt terzake zonder omhaal doch niet zonder opbouw.

Men kan geen juister noch eleganter oordeel vellen over de sport, die de edelste en de oudste traditie bezit. Maar nu? Wat gaat men leren als men besloten heeft over te gaan tot het beoefenen van deze kunst-sport-wetenschap?

Laten wij de vraag iets scherper stellen: Wat zal men gaan leren: floret-, degen- of sabelschermen? Het motief dat ons besluit heeft geïnspireerd zal ons ook hier het antwoord moeten verschaffen. Is het zuiver een gezondheidsmaatregel zo zal het beoefenen van alle drie de meeste bevrediging geven. Zocht de beginnening iets meer dan dat, hij doet dan beter te kiezen en zich te bepalen tot dat wat hem het meeste aantrekt. Doch hier staat men voor het probleem te moeten kiezen tussen drie onbekende grootheden. Daar dit vanzelfsprekend niet zonder meer gaan zal en men nu eenmaal voor het leren van de techniek van het „wapenspel” een leraar nodig heeft, ligt het voor de hand de keuze te baseren op diens deskundig advies.

Meestal zal dit advies dan wel luiden: „Begint U maar met de floret, naderhand kunnen we wel verder zien welke weg Uw natuurlijke aanleg aanwijzen zal.

En waarom dan eerst de floret. Omdat zij de quintessens is van het schermen. Door het instellen van zijn conventies legt het floretschermen van zijn beoefenaars de zwaarst mogelijke eisen op, zodat een ondergrond van florettechniek, hoe sober soms ook, niet zal schaden, doch integendeel baten zal. Het is niet zonder grond dat een van Frankrijks grootste meesters eens zeide: „Er is nooit een groot schermer geweest die niet een voortreffelijk florettist was”.

Men kan evenwel elk van de drie wapens, los van de twee andere hanteren, hetgeen ook blijkt uit de wijze waarop de schermersport zich in den loop der tijden heeft ontwikkeld.

Zonder tot de grijze oudheid terug te gaan moge hier aangehaald worden dat men in de tijd van de 80-jarige oorlog het schermen geheel anders verstond dan tegenwoordig. In dien tijd voerden beide handen een wapen: de ene het rapier, de andere de dolk en ook deze wijze van schermen was, uitgaande van gevechtstechniek, opgevoerd tot een sport en een kunst waarover menige verhandeling geschreven is. Met het geleidelijk verdwijnen van het duel en het gevecht op het blanke wapen in het algemeen, kristalliseerde enerzijds de schermersport zich in de 18e eeuw in de floret, het lichte wapen ingesteld op de academische finesse en verloor zij anderzijds vele beoefenaars die niet dan uit noodzaak schermden. De ware liefhebbers „bleven” over.

Bij uitdagingen tot een duel zag men meer en meer geschoolde florettisten tegenover niet-schermers staan. Deze plachten dan een soort stoomcursus te volgen en enige eenvoudige recepten te leren.

Van een dusdanige opleiding op eenzijdige florettechniek gebaseerd, kwam al spoedig niet veel meer terecht en men constateerde dat de geraffineerde techniek, in plaats van de overhand te behouden, het onderspit doolf. Men is toen gekomen tot een herzien van de techniek op het duel- of gevechtswapen en aldus is, ruim een kwart eeuw geleden, het moderne degenschermen ontstaan, ontdaan van de vele ingewikkelde conventies van de floret. Ook hierover is reeds het nodige geschreven, met inbegrip van vele polemieken pro en contra.

Het sabelschermen zoals wij dat nu kennen, dateert in feite slechts uit de 17e eeuw toen het, in het bijzonder, als reglementair, éénhandig slag- en stukwapen, werd ingevoerd voor de cavalerie. Als sportwapen wordt op heden niet meer de cavaleriesabel doch nog slechts de lichte sabel gebesig met de conventie van begrenst trefvlak. Als steek- en slagwapen onderscheidt de sabel zich van floret en degen.

Zo zijn uit de oude stam van de schermersport, na diens sublimeren tot de uiterste finesse van elegante kunst, opnieuw twee nieuwe loten gesproten, florerend en, alhoewel modern, tevens geïnspireerd en beheerscht door de drie oude grondgedachten: Sport, Wetenschap en Kunst.

Voor hen die, op de Delftsche Dag 1948, iets menen te moeten bemerken wat hun hindert.

Mocht het zijn, dat er in Uw historisch leven op de Delftsche dag iets voorkomt wat U hindert, laat het een futiliteit zijn of wellicht iets anders, veel belangrijkers, dan weet gij wat U te doen staat, en zo niet, ik zal het U zeggen: Gij duelleert!

Het is toch eenvoudig niet denkbaar, dat Uw kransgenoot R Uw dame ongevraagd leent om er een vergulde koek mee te gaan eten, of dat meester S Uw geliefde een fladderac doet genieten, om nog maar niet te spreken van B, die zich nauwelijks Uw vriend mag noemen, en die echter het struweel Uw amour zijn lange Goudse pijp laat savoureren, waar U dan natuurlijk pas de (tabaks)lucht van krijgt, als het te spa is.

Enfin, gij weet het nu, gij duelleert. Het enige wat U hiervoor nodig hebt is een handschoen, om den onverlaat toe te werpen, enige kennis der Franse taal, bijv. de woorden insulte en saland en vervolgens een bewijs van storting van de schermlessen van onze goede meester Abrahams. (Wellicht was U sympathiserend lid van de D.S.S.G. en A.V. „Odin” hetgeen U natuurlijk ook tolereert het rapier te trekken). Het wapen kiest de booswicht die zich zo juist vergreep. (O, ongelukkige als hij het zakmes of het taartvorkje kiest of nog erger de zweep van de gepoederde palfrenier). Ten vervolge kiest gij u twee secondanten, die het lijf der tegenstander ieder afzoeken naar treffers of touché's. Ik zeg U, aan een hoofdsecondant, als geheel en onpartijdig arbiter — par exemple laat ge die door de dame van Uw tegenstander kiezen — zijt ge nu eenmaal gebonden. Hij zal zijn taak naar behoren vervullen. Aldus, levende in de vaste veronderstelling dat Uw recht thans van U zelf afhangt, stelt ge U zelf en Uw strijdmakker op, groet met Uw wapen (i.c. taartvorkje, zakmes of anderszins) de hoofdsecondant, de beide secondanten die gij zelf uitkoos, daarna of misschien wel geheel in 't begin Uw dame, zo jammerlijk het slachtoffer van onrecht en kwade gevoelens geworden, en ten slotte toch zeer oprecht met een brok in

de keel Uw beste vriend die U dit alles aandeed en dan... Tirez en overweeg dan daarbij de woorden van de grote Tyrteus: Ne soyez pas avarés de votre sang jeunes combattants!

Na aldus U zelf van alle smetten en van Uw tegenstander ontdaan te hebben, drukt ge zijn ogen toe en ge weent: „Wat heb ik gedaan, o ongelukkige.” Troost U, ge hebt in ieder geval iets gedaan om het geheel wat levendiger te maken.

v. d. GRINTEN.

Baarman in de Spiegelbar.

- Dag X, bevalt het je nogal achter de bar?
— Ah, Baarman — oh best.
— Dag AG.
— Dag Baarman.
— Zeg X mag ik twee stoepjes met een gekookt spiegeleitje?
— Hard, zacht... nog iets te drinken?
— Halfzacht maar en... eh... drinken jullie een slappe jammerklacht mee?
— Zou je niet met een halve liter Redactioneel beginnen, daar hebben de meesten direct de buik van vol.
— Nee, ik doe 't liever kalm an, die is me trouwens eerlijk gezegd wat te scherp.
— Zo, B.H.O., door je Lustrumdame in de steek gelaten? Of idem zonder „door”?
— Eh... nou... hum... eh!
— Is jullie kastfeestje goed geslaagd?
— Zozo.
— Nou bij ons was 't reusachtig. Trouwens gemiddeld zijn ze geweldig goed geslaagd. Ah, daar zijn de jammerklachten, nou, goeje mögen lui! — Je hebt ze wel wat pittig gemaakt X!
— Hé, X, nog twee porties aangespoeld-prak aan deze kant!
— En een dubbele Delftse Schouw.
— Je ziet er uit of je iets op 't hart hebt Baarman, zo rillerig.
— Inderdaad. — Oh moet je daar es kijken, dat is waarachtig Rampini, de gemiddelde functionaris, ik geloof dat ie weer een flink stuk in zijn kraag heeft. Is sinds het Lustrum volkomen een feuilleton-drinker geworden. Er is iets ernstigers. Ernstiger nog dan de kasboek bezwaren of Delftsche Dag protesten, 't gaat om de algemene gezindheid waarin dit Lustrum gevierd wordt. 't Ziet er naar uit dat alles gesmeerd zal lopen. Het spel was, dunkt me, naar behoren een succes. Het tijdschema klopte. Het spaarsysteem functioneerde. Verschillen in opvatting bij de verantwoordelijke Commissies werden bijgelegd. Bij een keuze uit twee mogelijkheden koos men de beste.

En toch, kijk om je heen. Waar is de zenuwachtige commissaris die 5 minuten voor de aanvang door een kleinigheid zijn plannen in duigen ziet vallen, maar door een schitterende improvisatie de situatie redt? Waar is het hulpje van de garderobe, dat de nummertjes vergeten heeft? Waar de briesende President Paris, die zijn plaats bezet vond? De Commissie van Ontvangst wijst de President de plaats die hem rechtens toekomt. Een telefoontje brengt de kleinigheid in 't reine. De nummertjes liggen in 't laatje van de jufvrouw van de retirade. Voor het plan en het tijdschema is niets te duchten. Alles is in redelijkheid uitgedacht, met alles en iedereen is rekening gehouden — een vlot verloop van de feestelijkheden is naar menselijke berekening zeker. En

toch — ik voel me als een bekeerling nu ik 't zeg — ontbreekt me iets. Een Lustrum dat in opzichten geslaagd mag heten, zoals de geijkte term luidt; zou dat wel zo geslaagd zijn?

Lezer, het wordt tijd dat we Baarman de mond snoeren en alleen laten met zijn wroeging en zijn slappe jammerklacht. Kom, we schenken U een hartige Delftse Schouw in het hunkerend glaasje; neem er een portie Odinballen bij. Inderdaad, wat moet U met een glad feest, dat zonder horten en stoten vijf hele dagen voortschrijdt ten bate van Baarman en zijn kornuiten. Een feest moet dansen kunnen en koppeltje duikelen. Gladde maanden lang hebt U geploeterd voor Uw examen, nu moet het dreunen en knallen soms zachtjes ruisen — berg-op-berg-af op de Lustrumrutschbaan — hollen en stilstaan — een groot succes en een dwaze mislukking worden. Zeker moet U het kunnen betalen, maar wat hebt U er aan als het werkelijk betaalbaar zijn zou? Neem voor het te laat is, raden wij U aan, eens een nieuwe zakdoek uit de kast en snuit al Uw verdrietelijkheden en teleurstellingen eens de neus uit. Speur eens goed of er soms ook een wurmpje vrees meekomt voor een — door welke oorzaak dan ook — bedorven Lustrum. In de kachel er mee, nu brandt ze nog. En in de kachel met Uw bezwaren tegen dit of dat onderdeel en met de huidige moeilijkheden, die het onmogelijk maken om... allemaal nonsens. Alles kan. En als 't niet kan dan doen we het toch en dan kan het dus wel q.e.d.

v. G.

LITERAIRE KRONIEK

Zacht-geurend is haar adem,
Gelijk een paardeblom,
Haar lichaam meet een vadem,
Tenminste bovenom.

Haar oren zijn als bordjes,
Van Saksisch porcelein,
Er hangen wat lortjes
Uit een galenteriemagazijn.

Haar blonde krulhaardotten
Die vind je nergens niet,
Al gebruikt ze papillotten,
En waterstof-peroxyd.

Haar handjes zijn als klauwtjes
Haar tanden een palenperk,
Haar tong is soms wat rauwtjes,
Hoewel ik dat niet meer merk.

Haar voetjes zijn geborgen
In een gebloemde slof,
Zo kan ze er voor zorgen
Dat ze niet zijn zo grof.

Wie is er trouwer wakker?
Wie leest zo goed mijn post?
Is niet haar koffie lekker,
Net als de andere kost.

Steeds komt ze met een briefken,
Dat doet U haar niet na.
U denkt zij is mijn liefken?
't Is slechts mijn hospita.

B. H. O.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat maakt bekend, dat er op Donderdag 11 Maart om 20,00 uur in de Benedenzalen van de Societeit „Phoenix” een Corpsvergadering zal worden gehouden.

AGENDA:

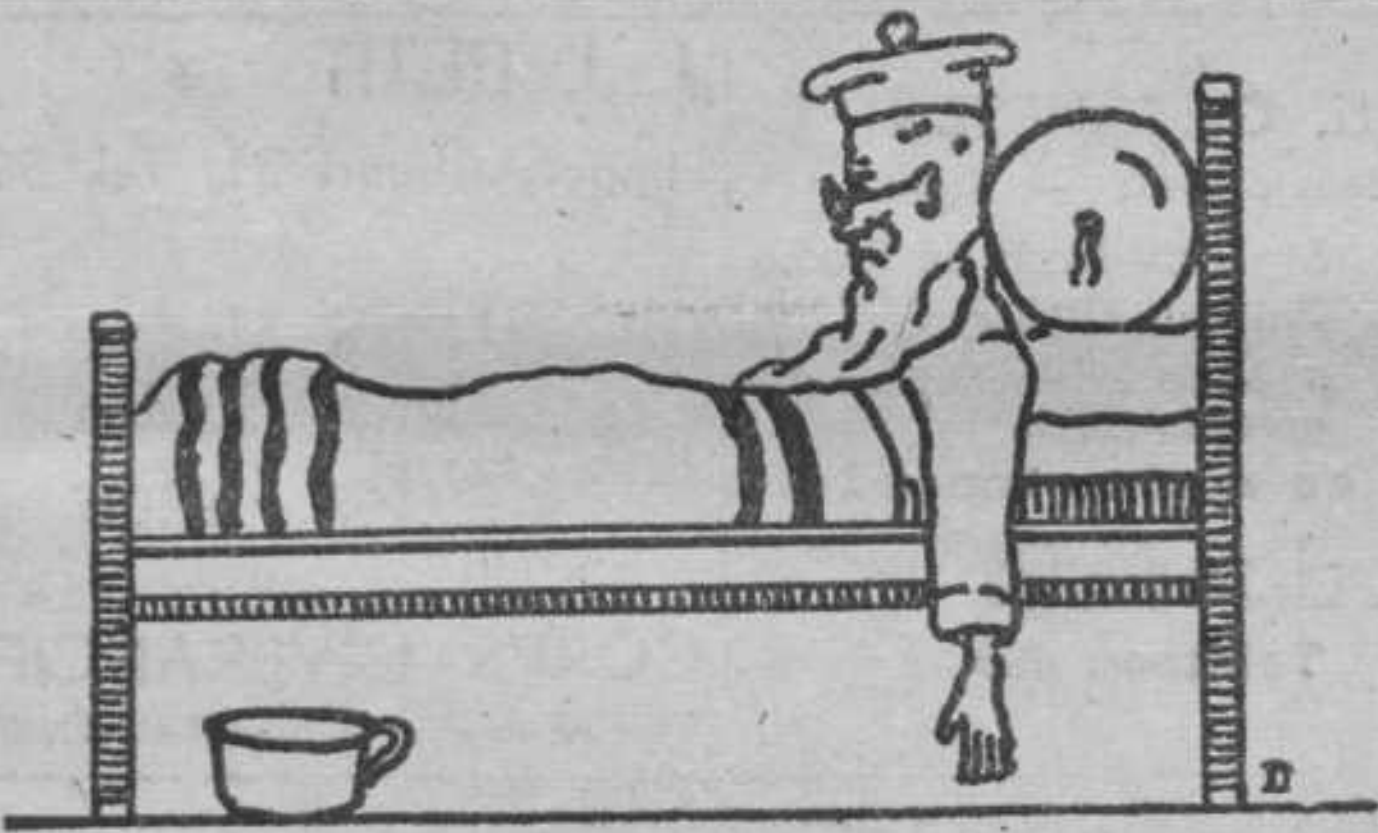
1. Opening.
2. Notulen.
3. Mededelingen over Corpsdiës.
4. Besluiten Rectoren-Vergaderingen.
5. Bijdrage geschenk Regeringsjubileum.
6. Lustrum.
7. Quaestie Tsjecho-Slowakije (geheim).
8. Rondvraag.
9. Sluiting.

Namens den Senaat,
H. C. G. LANGEMEYER,
Secretaris.

Een stille boulevard,
Een enkle wandelaar,
Een oude krant, een vieze plas
Een juffrouw die eens aardig was
En mijrend loop ik, gans alleen,
Langs dit mistroostig schouwspel heen.
De juffrouw kijkt mij lokkend aan,
De wandelaar talmt en blijft dan staan
De krant waait ritslend langs mijn jas
En in de natte, gore plas
Weerkaatst een nare, dode straat
Waarin een vloek verloren gaat.
Door 't lover kiert een stille maan
De huizen blijven zwijgend staan,
De krant rolt in een zwart riool,
De juffrouw kleppert met één zool
De wandelaar schuift mij loom voorbij
Ik zie hem niet, noch ziet hij mij.
Mijn schaduw drijft de slet voorbij
De plas verstart en gaat opzij
De krant is door het zwart verzwolgen
En plotsling schalt mijn vloek, verbolgen
Door deze godverlaten straat
Die dan ineens... weer leven gaat!

R.

Van den heer P., plaatsvervangend vice-commissaris van de onder-subcommissie ter bestudering der technische details vernemen wij het volgende:

Ongetwijfeld is onze commissie de belangrijkste van allen. Bij ieder groot object is het buitengewoon noodzakelijk dat een uitvoerige analyse gemaakt wordt. Ook bij het komende Lustrum zal men zo te werk gaan en het zal ieder duidelijk zijn, dat men dan via hinken, stappen en sprongen bij de kleinste onderdelen en details aankomt. Hiérop kan en moet bezuinigd worden, niet op de grote projecten, die een integrerend bestanddeel van het geheel vormen. We achten het een eer dat juist onze commissie de taak heeft de uitvoering hiervan te verzorgen. Hoeveel problemen zijn er niet ontstaan na de laatste rumoerige en interessante corpsvergadering. Heeft U wel eens nagedacht over een gehaktmolen waar de ene kant iets levend in moet dat er aan de andere kant in een andere vorm, dit is nog te begrijpen, maar er notabene ook nog levend uit moet komen. En denk eens aan het tribuneprobleem! Je kan die O.W. fabrikanten tegenwoordig toch niet meer vertrouwen. Wanneer ze beweren dat de tribunebuizen van staal 250 gemaakt zijn, dan, vergeeft U mij de uitdrukking, dan liegen ze dat, en is het St. 37. Dit is gelukkig niet alleen mijn persoonlijke mening gegrond op mijn P₁ kennis, maar tevens de algemeen geuite klacht van de industrie. Ongelukken mogen niet voorkomen!

Zoiets moet onderzocht worden!!! U ziet problemen genoeg: weet U al hoe aan schoenen Anno 1848 te komen, en aan een veter voor de wespentaille van Uw dame en aan echte koffie, die sterk genoeg is. Bekent U maar volmondig nee. Dit moet allemaal be-, ver- en doorgerekend worden. Ja, door ons. En dat kost allemaal geld, een hele berg geld. Bevroedt U nu misschien vanwaar die hoge kosten voor het Lustrum komen? Wat stond ons d.w.z. onze commissie te doen. Zoals gewoonlijk bleken de suggesties van de gewone Corpsleden waardeloos. Laboratoria werden in grote getale ontworpen totdat een heldere geest, ja inderdaad ik was het zelf, op het idee kwam, dat er in Delft een T.H. bestond in het bezit van, hoewel natuurlijk ver verouderde, toch misschien nog wel bruikbare machine en beproevingsapparaten. U zult onze volgende stap reeds doorgronden. Hoogleraren, bekend om hun doorzagen en wringen werden verzocht hun medewerking te verlenen en hun werkplaatsen bereidwillig af te staan. Het enthousiasme van de H.H. was overweldigend. „Ik heb ook nog in zo'n commissie gezeten”, zei Prof. L. „Eindelijk eens een kans om met studenten in contact te komen” beweerde Prof. B. Wij huichelen natuurlijk een beetje mee, maar vertelden niet het punt waar het eigenlijk om ging, n.l. dat hiermede de kosten van het Lustrum zo drastisch verlaagd werden. Zelfs konden we gedaan krijgen dat de examens vervroegd werden, zodat de laboratoria en de hoogleraren eerder tot onze beschikking zouden komen.

U ziet, zo is dus thans de stand van zaken. Ik kan U in vertrouwen mededelen dat de eerste plannen van de gehaktmolen reeds in het Laboratorium voor Analytische Scheikunde worden onderzocht. Leden, meldt U als proefkonijn! Ook dit bespaart weer kosten, daar slechts de begrafenis hoofdelijk zal worden omgeslagen. Heeft U fysieke en morele bezwaren? De ethicus van een onzer zustercommissies helpt U hier overheen.

Rest mij nog slechts te wensen dat U begrepen zult hebben, dat de praatjes dat er niets gedaan wordt om de kosten van het Lustrum te drukken, beslist waardeloos en onwaar zijn.

B. H. O.

Orpheus en Eurydice.

Ach ja, misschien had ik niet moeten omkijken, die laatste maal dat ik met haar uit was.....!

In de pauze hadden we ons bij de bonte massa in de foyer gevoegd, en bestelden koffie.

Het was duidelijk dat de dames zich hier veel minder van onze nieuwe cultuurvorm hadden aangetrokken dan in Den Haag. Ze hadden misschien wel evenveel aangetrokken, maar lange rokken waren er niet en slechts hier en daar een nylonkous, terwijl de verkopers van zwart lipstick en paars nagellak deze stad zeker nog niet tot hun arbeids-terrein hadden gemaakt, zodat slechts enkele, vers geïmporteerde leden van het zwakke geslacht van deze fraaiigheden voorzien waren. Alles tezamen genomen was het dus een lustoord voor conservatieven, die zich niet aan het nieuwe willen opofferen. Mijn gezelschap was, met haar langere rok, zeker tot de ultra-modernen van het gezelschap te rekenen.

Een ogenblik later stonden we van een kopje koffie te genieten, toen.....

Dat kopje kwam me toe, want toen ik haar was komen afhalen en er op gerekend had een kleintje koffie te krijgen, mocht ik eerst de vaat doen. En daarna hard naar de tramhalte lopen, waar ze al op me stond te wachten. „Ik ben maar vast gegaan, want misschien zou jij de tram niet gehaald hebben,” glimlachte zij.

Bij de vestiaire had ik met de jassen geworsteld en kon vervolgens nauwelijks mijn fauteuil vinden, want zij had mij gesommeerd háár de plaatsen te geven, onder het motto: dan dragen we allebei wat. En tijdens de voorstelling was zij zelfs zó vriendelijk, dat ze mijn toneelkijker voortdurend

voor mij wilde vasthouden: „Jij draagt hem toch al de hele weg, heen en terug”, fluisterde zij, toen ik een poging deed om hem te bemachtigen. Ja, soms was zij ook echt hartelijk! De twee bedrijven voor de pauze verliepen verder rustig, behalve dan dat zij volhield, dat Marseille in de onderwereld lag, en ik eigenlijk dacht, dat de onderwereld er anders uit zou zien. Maar enfin, misschien wist zij het beter, dus hield ik mijn mond.

We stonden dus in de pauze eindelijk een kopje koffie te drinken, voorzichtig, met kleine slokjes, toen.....

Ze werd rood en de slok koffie stakte in haar keel. Ik schoot te hulp en ving het schotelkje op, dat uit haar hand gleed.

Langzaam ebde de koffie weg uit haar keel en het bloed uit haar gezicht.

Toen sprak zij met de stem van Hades: „Je mag niet omkijken!”

Ik keerde me half om en zag niets.

„Neen, niet naar de andere kant,” smeekte zij met de stem die leek op het angstige geluid van een stervend vogeltje. Ik was te verbaasd om iets te vragen.

Achter me schalde eensklaps een bekende lach op, die voorbijgegane tijden in mijn herinnering terug riep, ik vergat alles, draaide me om en mijn blikken ontmoetten de lachende, verrukkelijke ogen van..... de andere.

M. DROOGLEEVER FORTUYN.

Hoe vindt u de voorpagina?

A l'occasion de le centenaire de la D.S.S.G. en A.V. „Odin” les Equipeurs ont l'honneur de vous inviter à boire une verre de biere d'escrime que sera offert Vendredi le 5ieme Mars à minuit.

D.S.D.G. EQUIPOS.

 Stoombleekertj
Chemische Wasschertj

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

Voor Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

Fa. H. C. JANSSEN
Noordeinde 38-40 — Delft

**Stalhouderij en Luxe
Autoverhuur**

Speciaal ingericht voor alle
gelegenheden.

Dag en nacht geopend

Taxibedrijf
Telefoon 499

J. J. PETIT
Hippolytusbuurt 31, Tel. 591

Heren Modes
Heren Hoeden
Heren Kleding

CORPS LEVERANCIER
Verhuurinricht.-Gelegenheidskleding

'n Vorstelijk glas bier!

Oranjeboom

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag:

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.